

18 Σεπτεμβρίου 2012

Οι «άνθρωποι του περιθωρίου» και η Εκκλησία

[Ορθοδοξία](#) / [Ιεραποστολή](#)

(απόσπασμα συνέντευξης από τον π. Χαράλαμπο Παπαδόπουλο, γνωστό και ως «πατέρα Λίβυο»)

Στο βιβλίο σας μιλάτε- μεταξύ άλλων- για αναρχικούς, ανθρώπους του περιθωρίου, πόρνες, αλκοολικούς... Η Εκκλησία προσπαθεί να τους πλησιάσει;

«Δεν θέλω να μιλήσω για το τι κάνει η εκκλησία. Δεν είμαι αρμόδιος εγώ να κρίνω το έργο σύνολης της εκκλησίας. Μην ξεχνάτε είμαι ένας απλός παπάς σε ένα χωριό της ενδοχώρας. Σίγουρα γίνονται πολλά και σπουδαία σε ποιμαντικό επίπεδο σε όλες τις Μητροπόλεις και μπορούν να γίνουν ακόμη περισσότερα.

Εγώ αυτό που μπορώ να πω, είναι η ότι εκκλησία δεν σώζει με αυτό που κάνει αλλά με αυτό που είναι. Εάν η εκκλησία είναι όντως εκκλησία δηλαδή κοινότητα προσώπων, με όνομα και επώνυμο, που κοινωνούν οι βίοι των ανθρώπων, οι χαρές, τα βάσανα και οι καημοί τους, τα χαρίσματα και πάθη τους, και όχι ένας χώρος όπου, όπως αναφέρει σύγχρονος θεολόγος, οι άνθρωποι φροντίζουν ο καθένας τον εαυτό του, εκεί που ο καθένας κρατάει τα αγαθά του, την χαρά του, την δύναμή του, την ελπίδα του, την πίστη του, την αρετή του για τον εαυτό του και δεν την μοιράζεται με τους άλλους, τότε όλο το ονομαζόμενο «περιθώριο» όχι απλώς χωράει, αλλά θεραπεύεται και σώζεται.

Στα κείμενά μου κυριαρχούν όντως και άνθρωποι του «περιθωρίου» Δεν ξέρω, αλλά εγώ τους αγαπώ πολύ. Βρίσκω μέσα τους μια καθαρότητα που δεν υπάρχει στα μάτια πολλών «καθώς πρέπει» πολιτών.

Θεωρώ ότι μέσα στις ψυχές τους κυριαρχεί σε μεγάλο ποσοστό η ειλικρίνεια και η ταπείνωση. Σε ένα κόσμο που νομίζει ότι τα ξέρει όλα, αυτοί σου λένε δεν ξέρω τίποτα. Σε μια κοινωνία που τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες αισθανόταν «επιτυχημένη» γιατί έκανε την «αρπαχτή», αυτοί σου λένε είμαι ένα τίποτα.

Εμείς όμως βλέπετε προκλητικά ξεχνάμε ότι ο Χριστός είπε «Αμήν λέγω υμίν ότι οι τελώναι και αι πόρνοι προάγουσιν υμάς εις την βασιλείαν Του Θεού...». Γιατί άραγε; Μα γιατί ο Χριστός διέκρινε στις καρδιές τους τέτοια καθαρότητα και αγνότητα που δεν εύρισκες στις ψυχές των «ηθικών» και «νομοταγών» πολιτών της εποχής εκείνης.

Ξέρετε στα Εξάρχεια έζησε μια μεγάλη ιλαροτραγική μορφή διανόησης ο Νικόλας Άσιμος. Μια από τις πολλές «σαλότητες» που έκανε ήταν να φοράει δυο γραβάτες στο λαιμό του και να προκαλεί τους περαστικούς λέγοντας «κοιτάξτε εγώ φοράω δυο γραβάτες, είμαι δυο φορές κύριος». Με τον τρόπο αυτό καυτηρίαζε την κοινωνική υποκρισία και των φαρισαϊσμό της άρχουσας τάξης.

Κοιτάξτε, ο ηθικισμός ήταν και παραμένει μια μεγάλη πληγή τόσο για την κοινωνία όσο και για την εκκλησία. Διότι διαμορφώνει έναν άνθρωπο νεκρό, άνευρο, άσμο, άγευστο και κυρίως ψευδή και υποκριτή.

Μην λησμονείτε ότι πάντοτε στην καρδιά ενός μαθητή θα κρύβεται ένας προδότης και στην καρδιά μιας πόρνης μια αγία»

Πηγή: www.patris.gr/

<http://bit.ly/18fFBgk>